

(ON)GENODE GAST

Wat: Korfbal spelinstuif voor groep 2 en 3
 Waar: Korfbalveld Zunobri Zuidhorn
 Wanneer: Woensdag 6 juli

ZUIDHORN – De Ongenode Gast is gek op balsporten. Basketbal, voetbal, volleybal, ze vindt het allemaal het einde. Maar korfbal is iets waar ze zich nog nooit echt in heeft verdiept. Terwijl dat eigenlijk ook een hele leuke sport is. Gelukkig is de korfbalvereniging van Zuidhorn, Zunobri, druk bezig met mensen de basis van het spel uit te leggen. Afgelopen woensdag hielden zij een spelinstuif voor kinderen van groep 2 en 3. De Ongenode Gast besloot ook maar een kijkje te nemen, misschien is het ook wel een sport voor haar.

Bij aankomst staan er al allemaal sportattributen klaar om een balletje te gaan gooien. De Ongenode Gast komt gelijk jeugdcoördinator **Manon Brander** tegen. Zij gaat vandaag samen met collega **Alie Pera** de spelinstuif voor kinderen leiden. 'De instuif is voor kinderen van groep 2 en 3, de F'jes leeftijd. Het jongste team is op dit moment de E'tjes. Het zou ons erg leuk lijken om ook de allerjongsten te verwelkomen en een trainingsgroepje voor hen op te zetten. Daarom laten we ze vandaag kennis maken met korfbal. We hopen dat de kinderen een

beetje enthousiast raken. Na de zomervakantie mogen ze dan acht weken gratis meedoen. We beginnen vandaag met balvaardigheid; het vangen en overgooien, leuke spelletjes en een partijtje. Het is superleuk voor jonge kinderen om te gaan korfballen. Doordat het een gemengde sport is, is het ook een hele sociale sport. Daarbij train je veel armspieren, wat goed te combineren is met zwemles.'

Ook jeugdtrainers en selectiespelers uit het eerste team **Thomas Wijtsma** en **Stefan Steenberg** zijn van de partij. 'De laatste jaren organiseren we steeds meer evenementen voor nieuwe spelers,' vertelt Thomas. Stefan vult aan: 'We richten ons echt op de jongste jeugd. Zo hebben we bijvoorbeeld ook een samenwerking lopen met de Buitenschoolse Opvang. Daar geven we wel eens clinics.' De clinics zijn natuurlijk opgericht om de korfbalsport te promoten, iets waar de heren ook erg goed in zijn. 'Korfbal is uniek. Het is een fysiek intensieve sport waar je een goede conditie door opbouwt. Daarbij is het ook nog gemengd.' Thomas is het er mee eens: 'De vereniging is ook hartstikke leuk. Je zit vaak jaren met elkaar in hetzelfde team, waar vriendschappen voor het leven uit ontstaan. Er zijn zelfs relaties en trouwerijen uitgekomen. Het is een hele hechte club. Dus vandaag hopen we daar weer wat nieuwe jeugd aan toe te voegen. We gaan ze de basis bijbrengen, voornamelijk aan de hand van leuke spelletjes. Dat is het allerleukste voor die leeftijd.' De eerste kinderen betreden ondertussen het veld. Een voor een druppelen er meer enthousiaste sporters binnen. Aan de zijkant van het veld is onder andere moeder **Jantina Gent** te vinden. 'We hebben van de school een berichtje gekre-

gen over deze korfbalmiddag. Mijn kinderen hebben nog geen ervaring met de sport, ze doen vooral aan voetbal. Misschien vinden ze dit wel veel leuker, dus daarom zijn we vandaag even aan het rondkijken of het wat voor ze is. Of ze lid gaan worden durf ik nog niet te zeggen, maar je ziet gelijk dat ze het in elk geval goed naar hun zin hebben.' De Ongenode Gast kijkt vol verwondering hoe de kinderen een lastig parcours afleggen. Ze rennen onder aanmoediging van hun teamgenoten door trappetjes, manoeuvreren zich door hoepels, springen over hoedjes en eindigen het parcours met een raak schot in de korf. Knap hoor. **Daan** is een van de fanatiekelingen. 'Normaal doe ik aan voetbal,' hijgt hij. 'Dit is eigenlijk de eerste keer dat ik korfbal. Het par-

cours vind ik het allerleukste tot nu toe.' Na het parcours schuiven de enthousiaste kinderen een veld op naar de korfbalpalen. Er worden twee teams gevormd en er ontstaat een wedstrijdje wie de meeste ballen raak kan gooien. Ondertussen leggen de trainers precies uit hoe je het beste de bal kunt werpen; 'Met twee handen, door de knieën en gooien maar.' De kinderen blijken ware natuurtalenten te zijn en na een spannende ronde eindigt het in een gelijkspel. Manon vertelt: 'Het gaat hartstikke goed. De kinderen zijn razend enthousiast en gooien er veel in. Na afloop gaan we gezellig pannenkoeken eten met z'n allen. Ik hoop dat er wat nieuwe leden tussen zullen zitten, er is in elk geval aan talent en enthousiasme geen gebrek.'

Kleintje Cultuur Marjan Geboers

Marjan Geboers stelt diversiteit en ontdekking centraal in de kunst

ZUIDHORN – Marjan Geboers is een creatieveling die zich inmiddels teruggetrokken heeft weg van de prikkels in de stad, naar een grotesk pand in Zuidhorn. Haar kunst komt tot stand in diverse vormen, maar rond kijkend in de door kunst en kunstbenodigdheden overgenomen woonkamer, valt het oog al snel op enorme vilten werken.

De passie voor de kunsten, reikt ver terug in het verleden van Marjan. Tegen de wens van haar ouders in startte Marjan Geboers in de jaren zeventig aan de kunstacademie Minerva in Groningen. 'In mijn opvoeding was kunst niet aan de orde, daar zat ook zeker geen carrière in. Toen ik in de jaren zeventig vanuit Brabant naar Groningen verhuisde, stond ik wat losser van mijn ouders en ben ik toch aan de kunstacademie begonnen.' Na de opleiding ging Marjan naast haar kunst, aan de slag bij het Groninger Museum in de kunsteducatie. Iets wat ze met veel plezier deed, met onder andere dank aan

de vele verschillende mensen met wie ze hier in contact kwam.

Na jaren werkzaam te zijn geweest binnen de kunsteducatie, bij het Groninger Museum, is Marjan nu volledig gefocust op haar kunst en treedt ze ook op eigen initiatief naar buiten. Zo presenteerde ze onlangs haar laatste kunstwerken in haar vrolijke tuin in Zuidhorn, aanhakend op het evenement 'Jazz te Gast' dat in het dorp plaatsvond. Marjan vindt het bewaken van de oude ambachten belangrijk. Het langzaam verdwijnen van deze ambachten vindt ze enorm zonde. 'Je hersens worden anders geprikkeld als je met je handen werkt. Het is een hele andere ervaring. En dat wordt vaak vergeten.' Daarnaast vindt ze het juist erg interessant om de combinatie tussen deze oude ambachten en moderne technieken te ontdekken. De kunst van Marjan is niet in een hokje te stoppen, mede dankzij de veelzijdigheid van de kunstenaar. Ze maakt gebruik van een variatie aan technieken en materialen en

legt hierin het accent op wol. Vilt kunst is iets waar ze zich naast alle andere middelen als textiel en hout, nu zo'n negen jaar mee bezig houdt. 'Wol is heel tactiel, je kunt het voelen, ervaren. Dat heb je niet veel meer in de moderne wereld, het is veelal online en visueel.

Daar ontbreekt het tastbare eigenlijk een beetje.'

Verder staat duurzaamheid bovenaan de prioriteiten lijst in haar kunst en blijft ze heel stellig bij deze principes. 'Alle middelen die ik gebruik voor mijn werk, die zijn niet milieubelastend, dat vind ik er

belangrijk.' De wol wordt bij lokale boeren verzameld, de verkleuren komen uit de natuur.

De interesses en inspiratiebronnen van Marjan reiken breed. Hele kleine dingen kunnen iets losmaken, iets dat zijn eigen leven kan gaan leiden en uitmondt in een kunstwerk. 'Iets wat mij niet direct verlaat, dat kan het begin zijn van inspiratie.' De rode lijn in de creatieve uitingen noemt ze zelf intuïtie. 'Het snijvlak en de overeenkomsten tussen de wetenschap en kunstenaars vind ik erg interessant. Als wetenschapper ben je een soort kunstenaar en andersom ook.' Deze interesse laat haar toe nieuwe gebieden in de kunst te bestuderen. 'Onderzoek doen en echt in opdracht bezig zijn, vind ik ook heerlijk.'

Marjan merkt dan ook dat naarmate de jaren komen, ze meer toe laat en experimenteert. 'Ik was langere tijd heel bang voor kleur. Monotoon kleurgebruik en aardetinten, dat zag je veel terug in mijn eerdere werken. Nu laat ik dat toe.'